

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ

ΓΕΝΙΚΑ

Η παγκοσμιοποίηση έχει διαταράξει την παραδοσιακή διεθνή κατάσταση. Σαρωτικές αλλαγές, οικονομικές και κοινωνικές συντελούνται ήδη, η ροή των γεγονότων έχει επιταχυνθεί και η πολυπλοκότητα των προβλημάτων που ανακύπτουν οδηγεί σε αμηχανία πολίτες και κυβερνήσεις.

ΟΡΙΣΜΟΣ

Με τον όρο παγκοσμιοποίηση εννοούμε, καταρχήν, τη σύνθετη διαδικασία υπέρβασης των εθνικών συνόρων μέσα από τα δίκτυα επικοινωνίας και την ανάπτυξη οικονομικών, πολιτικών και γενικότερα πολιτισμικών σχέσεων σ' ένα ενιαίο, παγκόσμιας εμβέλειας, χώρο.

Η παγκοσμιοποίηση στηρίζεται ουσιαστικά στην τεχνολογική εξέλιξη, υλοποιείται στην οικονομία και επηρεάζει καταλυτικά τον πολιτισμό.

ΑΙΤΙΑ

Τα αίτια που οδήγησαν στην παγκοσμιοποίηση εντοπίζονται:

1. Στην τεχνολογική εξέλιξη και ιδιαίτερα στην εξέλιξη των ηλεκτρονικών δικτύων (τηλεπικοινωνίες, ΜΜΕ, διαδίκτυο).
2. Στην ανάγκη για ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων χωρίς τη διαμεσολάβηση κρατικών φορέων.
3. Στην υλοποίηση εμπορικών ανταλλαγών χωρίς δασμολογικούς και άλλους εθνικούς περιορισμούς.
4. Στην ελεύθερη διάδοση γνώσεων, ιδεών, τρόπων ζωής, αξιών, έργων, προϊόντων σ' έναν ενιαίο χώρο.
5. Στη δημιουργία και ανάπτυξη νέων κέντρων εξουσίας αυτόνομων, ως ένα βαθμό, από την πολιτική των κρατών.

Εκπρόσωποι των νέων εξουσιών είναι τα ΜΜΕ και οι μεγάλες πολυεθνικές επιχειρήσεις.

6. Στα κοινά προβλήματα που μαστίζουν την ανθρωπότητα (ναρκωτικά, ανεργία, βία, οικολογικό πρόβλημα κ.α.), που απαιτούν συλλογική προσπάθεια, για να επιλυθούν.

ΘΕΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

1. Επικοινωνία σε πραγματικό χρόνο. Κατάργηση των φραγμών που θέτουν οι αποστάσεις και η αποδέσμευση του χρόνου από το χώρο. Ανάδειξη της αξίας που έχει η πληροφορία.
2. Ανάπτυξη των διεθνών δικτύων επικοινωνίας που ευνοεί τον έλεγχο της κρατικής αυθαιρεσίας και διευκολύνει την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων.
3. Δημιουργία παγκόσμιας αγοράς. Αύξηση του όγκου του διεθνούς εμπορίου και των διεθνών επενδύσεων.
4. Εδραίωση της ειρήνης, επειδή η πύκνωση των ανταλλαγών και της επικοινωνίας συντελεί στη δημιουργία δεσμών και κοινών συμφερόντων που αντιστρατεύονται τον πόλεμο.

ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

1. Απώλεια εθνικής κυριαρχίας. Πολιτική και οικονομική εξάρτηση.
2. Αποδοχή ενιαίων προτύπων σκέψης και συμπεριφοράς. Ο ιδιαίτερος τρόπος ζωής, οι ιδέες και οι αξίες κάθε λαού ευθυγραμμίζονται. Απώλεια ιδιαιτερότητας των λαών. Αλλοίωση εθνικής συνείδησης.
3. Υιοθέτηση των καταναλωτικών προτύπων που υποβάλλουν οι πολυεθνικές επιχειρήσεις, για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους.
4. Κυριαρχία της αγγλικής γλώσσας διεθνώς.
5. Αναζωπύρωση του εθνικισμού, εφόσον οι λαοί που αισθάνονται σαρωτικό το κύμα της παγκοσμιοποίησης, στην προσπάθειά τους να προστατευτούν από τον κίνδυνο

της πολιτιστικής και εθνικής αλλοτρίωσης, συχνότατα αναδιπλώνονται και συσπειρώνονται γύρω από εθνικιστικά ιδεολογήματα.

6. Αστάθεια και κίνδυνοι παγκόσμιου πολέμου, αφού η εξασφάλιση των συμφερόντων μιας μεγάλης δύναμης μπορεί ανά πάσα στιγμή να οδηγήσει ολόκληρη την ανθρωπότητα σε κρίση.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

1. Επικοινωνία με άλλα έθνη χωρίς τάσεις στείρας μίμησης.
2. Διατήρηση των αρχών και των παραδόσεων χωρίς τάσεις προσκόλλησης και προγονοπληξίας. Δημιουργική αξιοποίηση των στοιχείων του πολιτισμού των άλλων χωρών στο πλαίσιο που μπορούν να αφομοιωθούν από τα εγχώρια.
3. Παιδεία ανθρωποκεντρική, προκειμένου να καλλιεργηθεί ένα πανανθρώπινο πνεύμα με στόχο την κατάκτηση της προόδου μέσα από γνώσεις, την πείρα του παρελθόντος και τα νέα δεδομένα της εποχής.
4. Γνώση της ιστορίας και διαμόρφωση ιστορικής συνείδησης, προκειμένου να μην αφομοιωθούν οι εθνικές ιδιαιτερότητες από τον οικουμενικό πολιτισμό.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΤΙΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

1. Η εκπληκτική επιστημονική και τεχνολογική πρόοδος.
2. Ο αμείλικτος διεθνής ανταγωνισμός.
3. Η εξάπλωση του πολιτισμού ισχυρών χωρών, που απειλεί να εξαφανίσει τον πολιτισμό της Ελλάδας.
4. Ανάγκη σύγκλισης με το επίπεδο ανάπτυξης των προηγμένων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία συμμετέχει και η ίδια η χώρα μας.
5. η ασταθής πολιτική κατάσταση σε χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και οι έντονες αντιθέσεις τους.
6. Η αμφισβήτηση, από γειτονικές χώρες, των κυριαρχικών δικαιωμάτων της Ελλάδας.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

1. Η επίκληση της φιλοπατρίας, γενικά και αόριστα, η έμμονη προσήλωση σ' ένα στείορο εθνικισμό δεν αποτελούν την κατάλληλη απάντηση.
2. Σκληρός αγώνας για την οικονομική ανάπτυξη:
 - α) αύξηση παραγωγικότητας και χρήση σύγχρονων τεχνικών μέσων και νέων μεθόδων οργάνωσης της παραγωγής $\Rightarrow$ παραγωγή υψηλής ποιότητας και ανταγωνιστικότητας αγαθών,
 - β) αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων που προσφέρουν οι πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας μας,
 - γ) ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας και των επενδύσεων με κίνητρα,
 - δ) κατασκευή σύγχρονων έργων υποδομής από το κράτος,
 - ε) οι πολίτες θα πρέπει να είναι συνεπείς με τις οικονομικές υποχρεώσεις τους προς το κράτος,
 - στ) υψηλού επιπέδου επαγγελματική κατάρτιση των εργαζομένων με δίκαιη ανταμοιβή της εργασίας τους.

3. Ανάπτυξη της έρευνας και βελτίωση της Παιδείας:

- α) έκφραση των δημιουργικών ικανοτήτων του ελληνισμού σε κάθε τομέα, στην επιστήμη, στις τέχνες, στα γράμματα, στον πολιτισμό γενικότερα,
- β) εκσυγχρονισμός των εκπαιδευτικών προγραμμάτων
- γ) δημιουργία σχολείων τα οποία θα πληρούν όλες τις προϋποθέσεις μόρφωσης και εκπαίδευσης των νέων,
- δ) ηθική και υλική ενίσχυση των εκπαιδευτικών, ώστε να μπορούν απερίσπαστοι να επιτελούν το σημαντικό, από κάθε άποψη, έργο τους.

⇒ **Όσο καλύτερα μορφωμένος είναι ο ελληνικός λαός, τόσο πιο αναπτυγμένη είναι η φιλοπατρία του, τόσο πιο ευαίσθητος γίνεται σε θέματα εθνικής ανεξαρτησίας, κοινωνικής δικαιοσύνης και δημοκρατίας.**

4. Αξιοποίηση των πολύτιμων εθνικών κεφαλαίων:

Αξιοποίηση δηλαδή του φυσικού μας περιβάλλοντος και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

- Προστασία με κάθε τρόπο αυτών που με τόση γενναιοδωρία μας χάρισαν η φύση και οι πρόγονοί μας:
 - της παράδοσής μας
 - της γλώσσας μας
 - της θρησκείας μας
 - των ηθικών αξιών
 - της πνευματικής και καλλιτεχνικής μας περιουσίας

⇒ **Έτσι θα αντλήσουμε καύχημα, εμπειρία, σύνεση και έμπνευση.**

5. Ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών και εξυγίανση της πολιτικής μας ζωής:

Προστασία της δημοκρατίας → πολίτευμα ελευθερίας και δικαιοσύνης.

Οι πολίτες έχουν δικό τους λόγο σε αυτό:

κρίνουν, ελέγχουν, προτείνουν, εκλέγουν, συμμετέχουν.

Η δημοκρατία μόνο εξασφαλίζει στον πολίτη δικαιώματα που του επιτρέπουν να επιδίδεται άφοβα στις δημιουργικές

του δραστηριότητες, να μορφώνεται, να αναγνωρίζεται η αξία του και να ζει αξιοπρεπώς.

➡ **Πρόοδος και ευημερία της κοινωνίας, χωρίς Κοινωνικές εντάσεις, διχασμούς και συγκρούσεις, και χωρίς φαινόμενα δημαγωγίας, δόλους, ιδιοτέλεια και αξιοπιστία προσώπων και κομμάτων.**

6. Ενίσχυση της εθνικής μας άμυνας και διπλωματίας:

α) προβολή και διεκδίκηση σε διεθνές επίπεδο των δικαιων εθνικών μας αιτημάτων,
β) συμβολή στην ειρηνική συνύπαρξη των λαών, υποστηρίζοντας την ανάγκη ειρηνικής επίλυσης των διαφορών, συνεργασίας και καλής γειτνίασης με τα όμορα κράτη.

➡ **Για να γίνουν σεβαστά τα κυριαρχικά μας δικαιώματα θα πρέπει να ενισχύσουμε την εθνική μας άμυνα και διπλωματία. Έτσι, θα μας υπολογίζουν εχθροί και φίλοι.**

7. Συμπαράσταση στον απόδημο ελληνισμό:

Οι απόδημοι έλληνες, διαφωτίζοντας τη διεθνή κοινή γνώμη για τα εθνικά μας δίκαια, πιέζοντας, ανάλογα με τη δύναμη που διαθέτουν, τις κυβερνήσεις των χωρών που διαμένουν, για την ικανοποίησή τους και διαδίδοντας τον ελληνικό πολιτισμό στο εξωτερικό, αποτελούν τον καλύτερο πρεσβευτή του ελληνισμού σ' όλη την οικουμένη.